

Teises väites toob Wolf Oil esile, et vaidlustatud kohtuotsus on vastuolus kaubamärgimääruse artikli 8 lõike 1 punktiga b, kuna selles on väärtalt kohaldatud segiajamise tõenäosuse põhimõtteid. Teine väide jaguneb kolme ossa. Teise väite kahe esimese osa kohaselt on väärtalt kohaldatud Üldkohtu ja Euroopa Kohti praktikas väljakujundatud eeskirju, mille kohaselt võivad kahe kaubamärgi kontseptuaalsed erinevused olla nende visuaalsetele ja foneetilistele sarnasustele teatud määral vastukaaluks. Teise väite kolmanda osaga vaidlustatakse vaidlustatud kohtuotsus segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamisel kaubamärkide kaubanduses tegelikku kasutamise arvesse võtmata jätmise tõttu.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2424, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ja komisjoni määrust (EÜ) nr 2868/95 (millega rakendatakse nõukogu määrust (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta) ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni määrus (EÜ) nr 2869/95 siseturu harmoneerimisametile makstavate lõivude kohta (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (ELT L 341, lk 21)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Roland Becker versus Hainan Airlines Co. Ltd

(Kohtuasi C-447/16)

(2016/C 428/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja kassatsioonkaebuse esitaja: Roland Becker

Kostja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Hainan Airlines Co. Ltd

Eelotsuse küsimus

Kas kahest lennust koosneva reisijateveo korral ilma märkimisväärse ooteajata lennujaamades ümberistumisel tuleb esimese etapi lennu väljumiskohta pidada asjaomase kohustuse täitmise kohaks määruse (EÜ) nr 44/2001 ⁽¹⁾ artikli 5 punkti 1 alapunkti b teise taande tähenduses ka juhul, kui hakis esitatud hüvitisevastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽²⁾ artiklile 7 tugineb lennu teisel etapil esinenud häirele ja hagi on suunatud lennuettevõtja vastu, kellega oli sõlmitud veoleping ja kes teostas küll lennu teise, kuid mitte esimese etapi?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1, ELT eriväljaanne 19/04 lk 42).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 11. augustil 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan versus Air Nostrum L.A.M. S.A.

(Kohtuasi C-448/16)

(2016/C 428/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof